

ΠΑΡΩΡΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Τοχ. Γραφείο
ΚΕΜΠΑ
Αριθμός Αδείας
3712

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 3655 ΚΕΜΠΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ 013586

Κεράσοβο

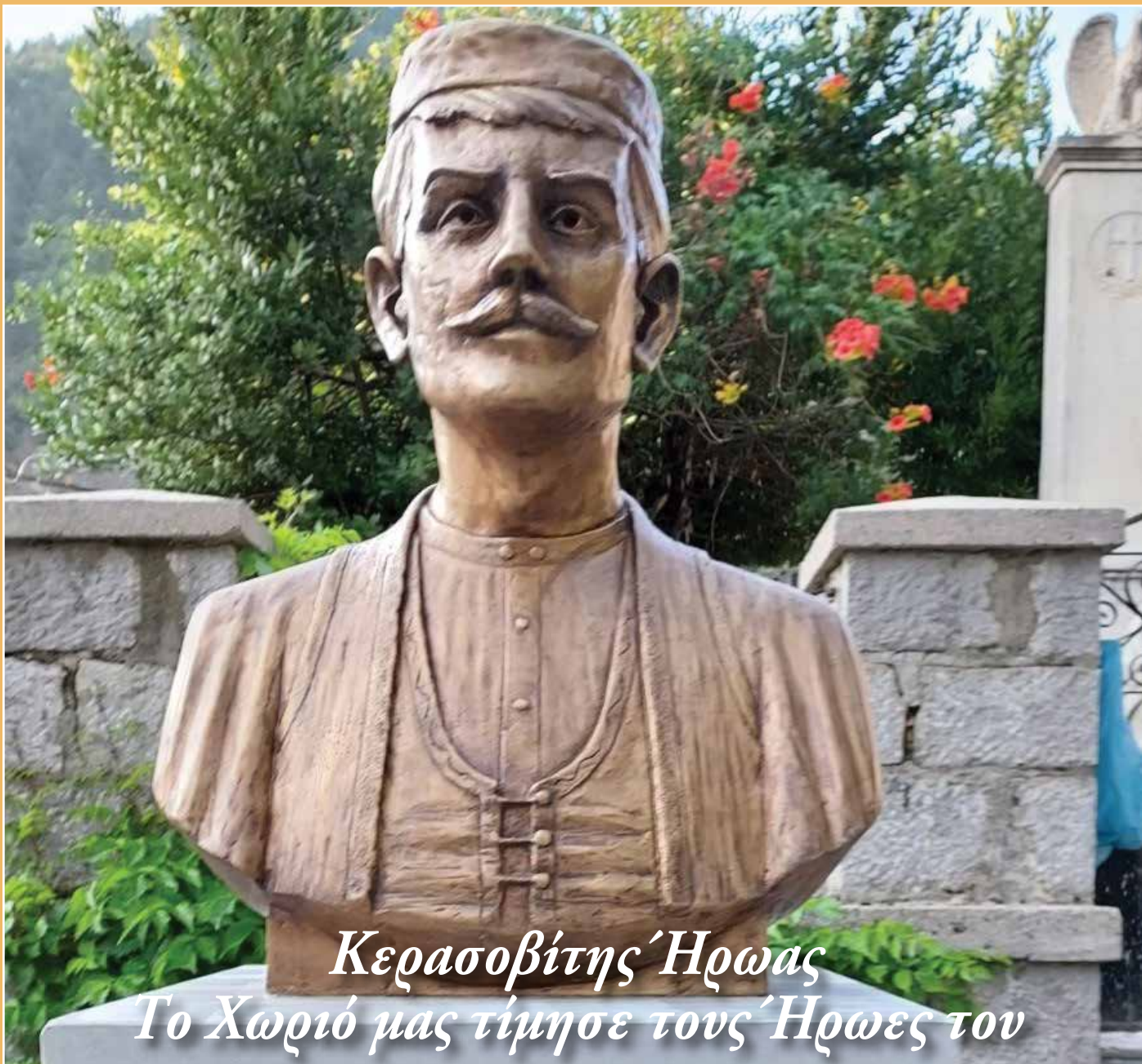

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΜΟΛΙΚΑ 21, 13451 ΚΑΜΑΤΕΡΟ • ΤΗΛ: 210 88.27.296

www.kerasovo.gr adelf.agiapar@gmail.com Αγία Παρασκευή Κεράσοβο

ΤΕΥΧΟΣ 163 > ΙΟΥΛΙΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2022

*Κερασοβίτης Ήρωας
Το Χωριό μας τίμησε τους Ήρωες του*

Ευεργέτης
της Αδελφότητας
και του χωριού μας

Γεώργιος Χ. Κοντοδήμος

1

ΚΕΡΑΣΟΒΟ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

Αδελφότητα Αγίας Παρασκευής
Κόνιτσας Ιωαννίνων

ΕΚΔΟΤΗΣ

Ελένη Σιάφη, Πρόεδρος Αδελφότητας
Σμόλικα 21, 134 51 Καματερό

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος: Ελένη Σιάφη, 6976003886
Αντιπρόεδρος: Ιωάννης Γαλάνης, 6978720828
Ταμίας: Φώτης Βάιλας, 6945602679
Γ. Γραμματέας: Γεώργιος Σιάφης, 6972281617
Μέλος: Ειρήνη Κωτούλα, 6973642622

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Ελένη Σιάφη, Ιωάννης Γαλάνης,
Γιώργος Αθ. Σιάφης

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ

Ιωάννης Γαλάνης, Ειρήνη Κωτούλα

ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΣΤΗΝ ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ

Ελένη Σιάφη, Ιωάννης Γαλάνης, Φώτης Βάιλας,
Γεώργιος Σιάφης

Αντιπρόσωπος με σφραγίδα και μπλοκ για το
χωριό και τις δημόσιες υπηρεσίες είναι
ο Κώστας Γ. Τζίνας

**Ανώνυμες επιστολές και κείμενα
δεν δημοσιεύονται.**

**Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν σημαίνει
ότι εκφράζουν και τις απόψεις του Δ.Σ.
της Αδελφότητας ή της Σύνταξης.**

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

20 ευρώ - 25 Δολ. ΗΠΑ - ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ 30

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ

Αδελφότητα Αγίας Παρασκευής Κόνιτσας,
Σμόλικα 21, 134 51 Καματερό
Αρ. Λογαριασμού:

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 6034-135805-738

IBAN: GR 3001710340006034135805738

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ: MASTERGRAPH

Κονίτσης 2, 183 45 Μοσχάτο
Τηλ.: 210 9595 040 - 210 9595 160
e-mail: tsertosl@otenet.gr

**Αγοράστε γεωργικά και κτηνοτροφικά προϊόντα
από τους παραγωγούς του χωριού.**

- ✓ Είναι σίγουρα άριστης ποιότητας και ταυτόχρονα ενισχύετε την τοπική οικονομία.
- ✓ Ψωνίστε από τα καταστήματα του χωριού.
- ✓ Μας χρειάζονται και τα χρειαζόμαστε.
- ✓ Προτιμήστε συγχωριανούς μας επαγγελματίες

Πρόσκληση

Προς όλους τους συγχωριανούς και φίλους
της Αδελφότητας και του περιοδικού μας.
Παρακαλούμε να μας στέλνετε απόψεις και θέσεις
για όποιο θέμα θέλετε να αναδείξετε.
Επίσης φωτογραφικό υλικό από κοινωνικές
και προσωπικές στιγμές, για να τις δημοσιεύουμε.
e-mail: adelf.agiapar@gmail.com

Η καλή είδηση

Ο Λάζαρος Κυρίτσης, γιός του Κώστα Κυρίτση (του Λαζάρου και της Ελένης), δώρισε 260 βιβλία, εις μνήμην του πατέρα του Κώστα, από την προσωπική του συλλογή (μυθιστορήματα, ιστορικά, οδηγία, εγκυκλοπαίδειες κ.α.) για τη βιβλιοθήκη του χωριού. Τα βιβλία καταγράφηκαν από τη Στέλλα Ντακοβάνου (ανιψιά του Κώστα), την Σπυριδούλα Κιτσάκη & τον Τάσο Μπούνα".

2

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΞΕΝΩΝΑΣ: Γκανάτσου Μαρία 6943150292
ΤΟΠΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ: 26550-24210,
Πρόεδρος Βασίλης Σαμαράς 6974874281
ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ Κ.Χ.: 26550-24339,
6976067198 (Δημήτριος Κ. Τέλης)

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ 6976202076
ΙΕΡΕΑΣ: (παπα-Μιχάλης) 6947236885

Αδελφότητα Ιωαννίνων «Ο Σμόλικας»

Πρόεδρος Νάκος Γεώργιος του Ευαγγέλου
τηλ: 2651034186 Διεύθυνση Αχιλλέως 29, Νέα Ζωή Ιωάννινα
ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΚΙΑΤΟΥ «ΤΟ ΖΑΡΚΑΔΙ»

Πρόεδρος Νάκος Λάζαρος του Θωμά, Τηλ: 6934424884
Διεύθυνση: Παπανικολή 34 Κιάτο Κορινθίας Τ.Κ 20200
email: lazar.nakos@gmail.com

ΚΟΝΙΤΣΑ

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ: 2655360300 **ΤΑΞΙ:** 26550-22471, 22500
ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ: 26550-23111 **ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗ:** 26550-22199
ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ: 26550-22202 **ΔΕΗ:** 26550-22209
ΚΤΕΛ: 26550-22214 **ΚΕΠ:** 26550-23900

Κοινωνικά

Συνδρομές

Η Μαίρη,ο Ιωάννης,ο Αποστόλης, και ο Θεοδόσης έδωσαν 100,00 Ευρώ για τις ψυχές των γονιών τους Νικηφόρου κ Βασιλικής Τζίνα Παναγιώτου Ελένη δωρεά 100,00 Παναγιώτου Σταθοπούλου	Νάκος Βασίλειος Λαζ 20,00 Παπαγεωργίου Γεώργιος Λαζ 30,00 Ζιούλης Αποστόλης Χρησ 20,00 Πανταζής Κωνσταντίνος Σπυρ 25,00 Πανταζής Σπύρος Κων 25,00 Γιώτης Γεώργιος Ιωαν 20,00 Γαλάνης Δημήτριος Αποσ 100,00 Γελαδάρη Σπυριδούλα Δημ 20,00 Χαρισιάδης Κωνσταντίνος Αποσ 20,00 Τζίνα Μαρία Χρυσ 20,00 Χαρισιάδου Ελένη Κων 50,00 Γελαδάρης Βασίλειος 20,00 Τζίνας Παναγιώτης Γεωρ 20,00 Τζίνα Ελένη Γεωρ 20,00 Μαστορίδου Νάκου Νίκη 20,00 Ζούλφο Λεωνίδας 20,00 Γελαδάρη Ανδρομάχη Κων 20,00 Γελαδάρη Θεοδοσία Αλ 20,00 Κουκουμή Φωτούλα 20,00 Πρέντζας Ευάγγελος 20,00	Πασιά Σταυρούλα 20,00 Πασιά Άννα Άνσε 20,00 Νάκος Πανόγης Λαζ 20,00 Ζηκας Αντώνης Ιωαν 50,00 Καραμίτσης Χρήστος 20,00 Γκούτσιος Δημήτριος 20,00 Κωτούλας Ιωάννης 20,00 Χαρισιάδη Χρυσάνθη 40,00 Τέλλης Δημήτριος Κων 20,00 Βάιλας Κωνσταντίνος του Διον 20,00 Σαμαράς Βασίλης Ηλία 50,00 Τζίνα Δημήτρα Ευαγ 20,00 Κωτούλα Ανδρομάχη 20,00 Τσιτάσιου Βάγια 20,00 Τζίνα Φάτσου Χριστίνα Κων 20,00 Τζίνα Τσαρουκά Δέσποινα Κων 20,00 Τζίνα Φλώρου Λίτσα 20,00 Τζίνας Κωνσταντίνος του Βασίλ 20,00	Ζώτου Άρτεμις 20,00 Νάκος Παύλος 20,00 Παπανικολάου Κωνσταντίνος Χρησ 50,00 Γκούτσιου Αριστέα Αντ 20,00 Σιάφης Αθανάσιος 20,00 Χαρίση Πανόγιο 20,00 Τζίνας Κωνσταντίνος Ευαγ 20,00 Γελαδάρη Χρυσάνθη 20,00 Γκουγκέτας Βασίλης 50,00 Καραγιάννη Ελένη 20,00 Εξάρχου Νικόλαος Βασ 50,00 Σιώμου Αναστασία 20,00 Νταγκουβάνου Παπακώστα Μαρία 50,00 Μαυροδήμου Γιαννούλα 20,00 Αναγνωστοπούλου Κουκουμή Πέλυ 20,00 Γαλάνης Ζήσης 20,00 Σκαλωμένος Αθανάσιος Κων 20,00 Πασιάς Σπύρος 20,00
---	--	---	--

* Οι υπόλοιπες συνδρομές θα δημοσιευθούν στο επόμενο τεύχος

Γέννηση

Η Νεκταρία Αθανασίου Γελαδάρη και ο Σταύρος Οικονόμου γέννησαν αγοράκι 30 Ιουνίου
Να τους ζήσει!

Επιτυχίες

Ο Νικόλαος Σελτσιώτης του Δημητρίου και της Ανδρομάχης πέρασε στις πανελλήνιες εξετάσεις στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, πολιτικός μηχανικός.
Συγχαρητήρια!

Βαφτίσεις

Η Ανθή Παπακώστα Γκίγκα και ο Νικόλαος Γκίγκας βαπτίσανε την κόρη τους και το όνομα της Αικατερίνη.
Να τους ζήσει η νεοφώτιστη

Θάνατοι

- > Ο Κωνσταντίνος Δημ. Τέλλης έφυγε από την ζωή στις 2 Ιουλίου σε ηλικία 89, στο χωριό, η κηδεία του έγινε στο χωριό.
- > Ο Χρυσόστομος Πασιάς του Αχιλλέα έφυγε από την ζωή στις 22 Ιουλίου στην Αρχαία Ολυμπία, σε ηλικία 90 χρόνων, η κηδεία του έγινε στην Αρχαία Ολυμπία.
- > Ο Τηλέμαχος Ζήκας έφυγε από την ζωή στις 19 Αυγούστου σε ηλικία 88 η κηδεία του έγινε στο χωριό.
- > Η Σπυριδούλα Καναβού Γελαδάρη έφυγε από την ζωή στις 24 Αυγούστου σε ηλικία 84 χρόνων, η κηδεία της έγινε στο χωριό.
- > Η Πολυξένη Σιάφη Εξάρχου έφυγε από την ζωή στις 11 Σεπτεμβρίου στον Άγιο Δημήτριο Αττικής και η κηδεία της έγινε στο Α' νεκροταφείο Αθηνών.

Καλό Παράδεισο

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΣΕ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας Αγίας Παρασκευής Κόνιτσας «Το Κεράσοβο» σύμφωνα με το καταστατικό της, προσκαλεί όλα τα μέλη της να παρευρεθούν στη Γενική Συνέλευση την Κυριακή 13 Νοεμβρίου 2022 και ώρα 10:30, που θα πραγματοποιηθεί στο γραφείο της Αδελφότητας μας στο Καματερό Αττικής, οδός Σμόλικα 21. Σε περίπτωση που δεν επιτευχθεί απαρτία, όπως ορίζεται από το καταστατικό, η Γενική Συνέλευση θα επαναληφθεί χωρίς άλλη ειδοποίηση την Κυριακή 20 Νοεμβρίου 2022 και ώρα 10:30 π.μ. στον ίδιο τόπο και θα θεωρείται ότι βρίσκεται σε απαρτία όσα μέλη και να παρίστανται.

Θέματα Ημερήσιας Διάταξης:

- ✓ Απολογισμός Δράσης
- ✓ Θέματα που αφορούν τον Ξενώνα
- ✓ Θέματα που αφορούν το Μουσείο
- ✓ Προτάσεις και τοποθετήσεις μελών

Η παρουσία όλων των μελών κρίνεται απαραίτητη.

**Με εκτίμηση,
Το Διοικητικό Συμβούλιο**

ΕΚΔΗΛΩΣΗ – ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΚΕΡΑΣΟΒΙΤΗ ΗΡΩΑ

Τη Δευτέρα 8 Αυγούστου 2022 πραγματοποιήθηκε στο χωριό μας η εκδήλωση-αφιέρωμα στον Κερασοβίτη Ηρωα που αγωνίστηκε για την απελευθέρωση του χωριού από τους Οθωμανούς το 1913. Την εκδήλωση τιμής και μνήμης συνδιοργάνωσαν ο Δήμος Κόνιτσας και η Αδελφότητα Αγίας Παρασκευής «Το Κεράσοβο».

Μετά το πέρας της θείας Λειτουργίας και της επιμνημόσυνης δέησης, έγιναν τα αποκαλυπτήρια της προτομής του Κερασοβίτη Ηρωα, που φιλοτεχνήθηκε με τη συνδρομή των Κερασοβιτών Νικολάου και Ιωάννη Τσούτση, τους οποίους ο Δήμαρχος ευχαρίστησε ιδιαίτερα για τη σημαντική δωρεά τους.

Ακολούθησε κατάθεση στεφάνων και χαιρετισμοί από τον Δήμαρχο Κόνιτσας, τη Βουλευτή Ιωαννίνων Μαρία Κεφάλια, την Πρόεδρο της Αδελφότητας, τον Πρόεδρο της Κοινότητας, τον εκπρόσωπο της Αστυνομίας και τον δωρητή Νικόλαο Τσούτση. Η εκδήλωση έκλεισε με ανάγνωση του ιστορικού της επετείου της απελευθέρωσης του χωριού από τον Γραμματέα της Αδελφότητας Γεώργιο Σιάφη και με ένα τραγούδι μνήμης για τους αγωνιστές από την χορωδία των γυναικών της Αγίας Παρασκευής. Ο Δήμαρχος πρόσφερε τιμητική πλακέτα στον δωρητή Νικόλαο Τσούτση, εκφράζοντας την ευγνωμοσύνη του εκ μέρους όλων. Μετά το πέρας της εκδήλωσης, πραγματοποιήθηκε επίσκεψη στο Λαογραφικό Μουσείο του χωριού και προσφέρθηκε γεύμα.

Στην εκδήλωση παρέστησαν ο Δήμαρχος Κόνιτσας Νικόλαος Εξάρχου, η Βουλευτής Μαρία Κεφάλια, ο τέως

Πρύτανης του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών Κωνσταντίνος Γάτσιος, ο Διοικητής του Τάγματος Εθνοφυλακής Κόνιτσας Αντισυνταγματάρχης Τεθωρακισμένων Ζιώγας Ιωάννης, ως εκπρόσωπος του Αστυνομικού Τμήματος Κόνιτσας Τσάντας Ιωάννης, ο Αντιδήμαρχος Αριστείδης Λαζογιάννης, η Δημοτική Σύμβουλος Κατερίνα Δημάρατου, ο Πρόεδρος της Κοινότητας Αγίας Παρασκευής Βασίλειος Σαμαράς, η Πρόεδρος της Αδελφότητας Αγίας Παρασκευής Ελένη Σιάφη και μέλη της, οι κάτοικοι της Κοινότητας και της ευρύτερης περιοχής.

Η Αδελφότητα ευχαριστεί θερμά τον Πρόεδρο της Κοινότητας Αγίας Παρασκευής Βασίλειος Σαμαράς και τον Γιώργο Πασιά για την πολύτιμη βοήθεια τους στο στήσιμο της προτομής και των πλακετών αφιλοκερδώς καθώς και την Μαρίκα Ντακουβάνου για την αγορά της ελληνικής σημαίας..

Η ΘΥΕΛΛΑ ΠΟΥ ΞΕΣΠΙΑ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ-ΩΡΑ ΓΙΑ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ:

Η ελληνική ένοπλη παρέμβαση στη Μακεδονία, ξεκίνησε στην ευνοϊκή για την Ελλάδα συγκυρία και εντάθηκε μετά τον θάνατο του ένδοξου Παύλου Μελά τον Οκτώβριο του 1904. Η θυσία του, σηματοδότησε την ουσιαστική έναρξη του Μακεδονικού Αγώνα, που κορυφώθηκε με τους Βαλκανικούς Πολέμους του

1912-13. Ο ασταμάτος βουλγαρικός στρατός κατέλαβε τη Θράκη, παρ' όλα αυτά οι Έλληνες προελαύνουν στην Μακεδονία και κατορθώνουν να αποσπασουν την Θεσσαλονίκη στις 26 Οκτ / 8 Νοε 1912 ανακόποντας την πορεία του.

Η Λευτεριά προμηνυόταν σιγά σιγα. Η Εθνάρχουσα Εκκλησία και το Οικουμενικό πατριαρχείο στέλνουν στην Ήπειρο φωτισμένους Μητροπολίτες, προκειμένου να ανακόψουν τον κίνδυνο της Ρουμανικής προπαγάνδας αλλά και τις ενέργειες του Αλβανικού εθνικιστικού κινήματος. Εξέχουσα μορφή αποτελούσε ο Μητροπολίτης Κονίτισης και Βέλλας Δεσπότης Σπυριδών Βλάχος, ο οποίος ενίσχυσε την ελληνική παιδεία και συγκρότησε την «Ήπειρώτικη Εταιρεία». Εκεί, θα μυήσει Ιερείς, προκρίτους, οπλαρχηγούς και θα οργανώσει δίκτυο πληροφοριών και επικοινωνίας με τα επαναστατημένα χωριά αλλά και τα Ιωάννινα. Επιπλέον, οργάνωσαν και τα ένοπλα αντάρτικα σώματα προκειμένου να συνδράμουν του Ελληνικού Στρατού.

Μετά την απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης, από τον Νοέμβριο κιόλας του 1912 τα πρώτα αντάρτικα σώματα κάνουν την εμφάνισή τους στα βουνά της Ηπείρου. Ο Τζιαβήτ Πασάς έχει υποστεί ήττα στην Κορυτσά στις 6 Δεκεμβρίου 1912.

Οι Τούρκοι, λόγω των αναταραχών, αναγκάστηκαν να αναδιοργανώσουν τις δυνάμεις τους και έτσι η ύπαιθρος μπόρεσε να ξεκινήσει τις επαναστατικές ενέργειες. Πρώτοι οι Κερασοβίτες είχαν σηκώσει το μπαϊράκι της Λευτεριάς πάνοντας στα χέρια τους τους παλιούς γκράδες. Παράλληλα, ο Ελληνικός στρατός προχωρά για την Ήπειρο. Το χωριό μας, κυρήχθηκε επαναστατημένο χωριό και οι αντάρτες έπασαν το στρατηγικό πέρασμα της Κλεισούρας, το μόνο διαβατό πέρασμα – είσοδο του Κερασόβου. Ο Πρόεδρος του χωριού μας, Χρήστος Τσούμπανος, μαζί με όλους τους άντρες του χωριού αποφάσισαν να προμηθευτούν περισσότερα όπλα από κοντινές περιοχές. Την αποστολή αυτή ανέλαβε ο Γιάννης Γαλάνης, φέρνοντας 150 γκράδες.

Παράλληλα, επαναστατούν η Φούρκα και η Βούρμπανη. Ακολουθούν η Οξιά, η Ζέρμα και το Κάντισκο(Δροσοπηγή). Οι Τούρκοι της Κόνιτσας, αφού έκαναν 3 αποτυχημένες εφόδους, στράφηκαν τότε στη Στράτσιανη όπου συνέλαβαν Σαράντα αιχμαλώτους. Έπειτα, προχώρησαν και κατέλαβαν την Οξιά. Το Νοέμβριο του 1912 επαναστατούν και όλα τα βλαχόφωνα χωριά της Λάκκας του Αώου.

Η Δεύτερη Τουρκική επίθεση που οργάνωσε ο Τζιαβήτ

Πασάς στο Κεράσοβο, πραγματοποιήθηκε στις 15 Ιανουαρίου 1913. Δύο μέρες κράτησε η μάχη στην θέση Κλεισούρα, στις 16 και 17 Ιανουαρίου το 1913. Οι τουρκαλβανοί δεν μπορούσαν να σπάσουν την άμυνα των Κερασοβιτών.

Δυστυχώς όμως, πλαγιοβολούν το χωριό μας στις 18 Ιανουαρίου από την Νταλιούπολη, στη θέση Γερακοφωλιά. Το μαντάτο αυτό έφερε πανικό στον στους οπλισμένους Κερασοβίτες και στον άμαχο πληθυσμό, που πήρε το δύσκολο δρόμο της προσφυγιάς προς τη Φούρκα και τα κοντινά χωριά της Μακεδονίας. Βαρύς ο χειμώνας του 1912-13...

Το χωριό μας πλήρωσε πολύ ακριβά την επανάσταση. Οι Τούρκοι στρατιώτες λεπλάτησαν, βασάνισαν και έκαψαν όλο το χωριό μας και ξεκινούν να υποχωρούν προς την Κόνιτσα. Παράλληλα, καταφθάνουν στη Φούρκα ενισχύσεις από τον Ελληνικό Στρατό με δύο Λόχους υπό τον Λοχαγό Δημήτριο Παπανικολάου. Ανασυντάσσονται και οδεύουν προς το Κεράσοβο, όπου η μάχη είχε νικηφόρο αποτέλεσμα.

Ο πόλεμος δεν είχε τελειώσει. Τον Ιανουάριο του 1913, ο Ερβέρ Πασάς (επικεφαλής των Νεότουρκων), ανατρέπει την κυβέρνηση η οποία είχε υπογράψει ανακωχή και ο πόλεμος άρχισε ξανά. Σέρβοι και Βούλγαροι κυριεύουν το Μάρτιο την Ανδριανούπολη. Στην Αλβανία και τη Μακεδονία, όλα τα φρούρια που απόμειναν σε τούρκικα χέρια, δόθηκαν στους Συμμάχους.

Ο δυναμικός Δεσπότης Σπυριδών Βλάχος φυλακίζεται στην Κόνιτσα στις αρχές Φεβρουαρίου 1913 από τον Τζιαβήτ Πασά, ο οποίος υποψιαζόταν τη δράση του, δεν κατορθώνει όμως να τον καταδικάσει.

Τις μέρες εκείνες, ο Λοχαγός Παπανικολάου από τη Φούρκα, περνάει στην Πουρνιά, φτάνει στη Μόλιτσα και στις 9 Φεβρουαρίου εγκαθίσταται νικητής. Ο Τζιαβήτ Πασάς στέλνει δυο Σώματα στην Πηγή(Πεκλάρι) και στη Μονή Στομίου προκειμένου να προλάβει τους επαναστάτες. Εκεί αποκρούστηκε από τον Ελληνικό Στρατό. Μετά από αυτή την ήττα, ο Τζιαβήτ οργισμένος ξεκινά εναντίον του στρατού με όλες του τις δυνάμεις και τα πυροβόλα του προς το Κεράσοβο. Έξι ημέρες αμύνεται ο Λοχαγός Παπανικολάου. Αρνείται να υποχωρήσει. Την έβδομη ημέρα, στις 21 Φεβρουαρίου οι Τούρκοι λαμβάνουν την ειδηση ότι άλλες μονάδες του Ελληνικού Στρατού απελευθερώνουν την Ήπειρο και την πρωτεύουσα της, τα Ιωάννινα. Ο Τζιαβήτ υποχωρεί και στις 24 Φεβρουαρίου 1913, ο Λοχαγός Παπανικολάου προελαύνει στην Κόνιτσα, όπου οι Κονιτσιώτες τον υποδέχονται με μια ενθουσιώδη ανακούφιση, λέγοντας τους: «Χριστός Ανέστη, αδέλφια! Καλωσορίσταν!».

Η Ελλάδα είναι πλέον Ελεύθερη!!!

της Φεβρωνίας Ρεβίνθη

Ομιλία στα Αποκαλυπτήρια της προτομής του ΚΕΡΑΣΟΒΙΤΗ ΗΡΩΑ

Με δέος και μεγάλο σεβασμό στην προσφορά και τη θυσία του, τελούμε σήμερα τα αποκαλυπτήρια της προτομής του Κερασοβίτη Ηρώα, ο οποίος αγωνίστηκε και έπεσε υπέρ βωμών και εστιών και για του Χριστού την πίστη την Αγία, γράφοντας με ανεξίτηλα γράμματα το όνομά του στο Πάνθεον των Αθανάτων της Ελευθερίας του χωριού μας και της πατρίδας μας από τους Οθωμανούς.

Η προτομή του Κερασοβίτη Ηρώα συμβολίζει το παράγγελμα που έρχεται από τα βάθη της ιστορίας: «Ω παιδιάς Ελλήνων, ίτε ελευθερούτε πατρίδ' ελευθερούτε δε παιδιάς, γυναίκας, θεών τε πατρώων έδη, θήκας τε προγόνων νυν υπέρ πάντων αγών».

Σε καιρούς χαλεπούς για την πατρίδα, σε καιρούς που η κοινωνία μας έχει ανάγκη από θετικά πρότυπα χρέους και ευθύνης, καλούμαστε να αποδώσουμε φόρο τιμής στα θύματα του ολοκαυτώματος του χωριού μας από την τουρκική βαρβαρότητα. Η απόδοση τιμής σε όσους αυτοβούλως, τους Κερασοβίτες και Κερασοβίτισσες προέταξαν το ανάστημά τους και ξεσηκώθηκαν για να ελευθερώσουν το χωριό μας, αποτελεί διαχρονικό χρέος προς την ιστορία μας, σταθερή υπόμνηση της ανεξόφλητης ευθύνης μας και παντοτινή οφειλή προς τους ήρωες και μάρτυρες

της κερασσοβίτικης ελευθερίας.

Η αναδρομή στα όσα τραγικά για τον τόπο μας έγιναν το Γενάρη του 1913 προκαλεί σε όλους μας πόνο και οδύνη. Κυριολεκτικά σαν εφιάλτης παρελαύνουν μπροστά μας, όταν τιμούμε τους ήρωές μας, τα δεινά της τραγωδίας του χωριού μας, ο εκτοπισμός του πληθυσμού, ο πόνος των συγγενών των πεσόντων μας.

Αυτό επιτάσσει το ιστορικό μας χρέος: Να διατηρούμε πάντα ζωντανή στη μνήμη μας την μαρτυρική αγωνιστική πορεία των Κερασοβιτών και να αντλούμε διδάγματα αγωνιστικότητας, προτείνοντας να τελούμαι την ΠΡΩΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ κάθε χρόνο το ετήσιο μνημόσυνο και τρισάγιο.

Αποτείνοντας φόρο τιμής στον Κερασοβίτη Ηρώα, θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε από τα βάθη της καρδιάς μας τον Δήμαρχο Κόνιτσας κ. Νικόλαο Εξάρχου που το έργο έγινε με τη δική του συμβολή και συμβουλή, θέρμη και ζήλο, τους υποστηρικτές του έργου της προτομής, τις οικογένειες των κ. Νίκο και Γιάννη Τσούτση, που με την προσφορά τους έγραψαν το ονόματά τους στην ιστορία του χωριού μας με χρυσά γράμματα.

Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε επίσης, όλους όσους

συμβάλανε στην ολοκλήρωση του έργου της προτομής από τον καλλιτέχνη τον κ. Δημήτρη Χριστογιάννη, τον κ. Βασίλη Σαμαρά για την κατασκευή της βάσης και τα μέλη της Αδελφότητας που εθελοντικά έδωσαν τον καλύτερο εαυτό τους.

Η ιδέα της δημιουργίας ενός μνημείου για τον αγώνα των Κερασοβιτών για την Ελευθερία γεννήθηκε πέρυσι στην εκδήλωση της Αδελφότητας για τα 200 χρόνια από την επέτειο της εθνικής παλιγγενεσίας. Στην ιστορική περιγραφή από το 1821 έως τη δική μας απελευθέρωση το 1913 της Φεβρωνίας Ρεβύνθη που διαβάστηκε στην πλατεία του χωριού υπήρξε εκτενή αναφορά για τον αγώνα των προγόνων μας. Από την αναφορά αυτή φτάσαμε σήμερα να έχουμε

στην πλατεία του χωριού μας την προτομή του Κερασοβίτη Ηρώα. Το επιβάλλει η κρισιμότητα των καιρών, το υποβάλλει και το χρέος μας προς όσους θυσιάστηκαν και μαρτύρησαν για την ελευθερία του τόπου μας. Αυτός είναι ο ελάχιστος φόρος τιμής προς τους ήρωές μας, την ιστορία, την πίστη μας, την πατρίδα, και το έθνος μας. Αυτόν τον ελάχιστο φόρο τιμής αποτείνουμε σήμερα με την αποκάλυψη της προτομής του Κερασοβίτη Ηρώα, υποσχόμενοι πως αιωνία θα παραμείνει η μνήμη του.

Δόξα και τιμή στον Κερασοβίτη Ηρώα και σε όλους τους συμπολεμιστές του.

Γεώργιος Σιάφης

Γενικός Γραμματέας Αδελφότητας

Ο πόλεμος και οι άνθρωποι του

Μάχη Μπούνα - Βαίλα

Διδάκτωρ Κοινωνικής Ανθρωπολογίας, Διδάσκουσα Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης

Ο πόλεμος καθώς και η αποκίνωση του ανθρώπου εξαιτίας του πολέμου αλλά και οι κτηνωδίες που υφίσταται η ανθρωπότητα κατά τη διάρκεια των πολέμων αποτελούν ένα θέμα που ελκύει την προσοχή μας. Οι μαρτυρίες των πολέμων και των φρικαλεοτήτων έχουν την τάση να μένουν στη μνήμη και να αποτυπώνονται στην ανθρώπινή μας φύση.

Όταν συζητώ με τους συγχωριανούς μου για το θέμα του πολέμου θυμάμαι να λένε «ήμασταν παιδιά που αναγκαστήκαμε να μεγαλώσουμε πολύ γρήγορα».

Νέοι, γέροι, αγόρια κορίτσια και γερόντισσες, ζαλωμένες πυρομαχικά, νύχτα μέρα και με μπόλικο χιόνι, ακούραστοι, με ψωμί, νερό και σφαίρες πήγαιναν στην πρώτη γραμμή στον πόλεμο. Με ό,τι μπορούσαν πολεμούσαν μαζί με τους φαντάρους με σκοπό να διώξουν τους εχθρούς από τον αγαπημένο τους τόπο. Διεκδικούσαν την ελευθερία τους.

Αφανείς ηρώιδες οι γυναίκες και τα παιδιά του χωριού. Οι γυναίκες με αυτοθυσία μετέφεραν ζαλωμένες εφόδια στην πρώτη γραμμή και στην επιστροφή τραυματίες. Σε συνθήκες οικονομικής ένδειας, ήταν υποχρεωμένη και χρεωμένη να αναδείξει την οικογένεια, να γαλουχήσει τα παιδιά της με αρχές και με πίστη σε αξίες. Με ένα τσούρμιο παιδιά γύρω της, έπρεπε να τα συντηρήσει, να τα ντύσει, να τα χορτάσει, να τα ζεστάνει, να τα προστατέψει. Έπρεπε να τα προλάβει όλα.

Τα παιδιά όμως είναι ίσως τα πρώτα θύματα του

πολέμου που δεν μένουν παιδιά, αλλά αναγκάζονται να προσαρμοστούν σε καταστάσεις και γεγονότα για τα οποία δεν έχουν την ευθύνη, όσο αφορά την προέλευσή τους. Τα παιδιά αλλάζουν, βιάζονται να μεγαλώσουν, τρέχουν σε αντιστάσεις, τρέχουν να σώσουν την οικογένειά τους. Αλλά έτσι έμαθαν,

έτσι αναγκάστηκαν να μεγαλώσουν και έτσι ενηλικιώθηκαν. Και έτσι έγιναν άνθρωποι και κουβάλησαν το φορτίο της κοινωνίας και της

Ιστορίας του τόπου τους... Ο άνθρωπος αλλάζει στον πόλεμο αλλά είναι στο χέρι του το πώς θα αξιοποιήσει εκείνες τις αλλαγές, πώς θα συνδεθεί με το παρελθόν του και τι θα γίνει σαν Άνθρωπος.

Ένα ειρηνικότερο μέλλον είναι εφικτό, λένε οι ανθρωπολόγοι. Είναι σημαντικό οι άνθρωποι να πιστέψουν πως μπορούν να δημιουργήσουν έναν κόσμο χωρίς πολέμους κι ότι αυτή η πεποίθηση μπορεί ν' αποτελέσει ρεαλιστική πιθανότητα. Ίσως να μην είναι ακόμη επιτεύξιμο όλο αυτό, αλλά η δημιουργία ενός κόσμου χωρίς πόλεμο είναι μία ιδέα από την οποία μπορούμε να εμπνευστούμε και να την πραγματοποιήσουμε, είναι μια ιδέα που αξίζει τον κόπο να εργαστούμε με γνώμονα την επικράτηση της ειρήνης στον κόσμο εναντίον του πολέμου.

Όπως μου έμαθαν στο ταξίδι μου στην Ινδία «Τη μέρα που η δύναμη της αγάπης θα υπερνικήσει την αγάπη της δύναμης, ο κόσμος θα γνωρίσει την ειρήνη».

Ευθύμιος Ν. Κουκούμης Ευεργέτης της Αδελφότητας και του χωριού μας

ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ: Οι Κερασοβίτισσες/τες ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα της Αδελφότητας για την αιμοδοσία. Σας ευχαριστούμε όλους.

Νέοι από τη Θεσσαλονίκη ανέβηκαν στο Σμόλικα και κάνανε μία στάση στο χωριό μας.

Αρτοκλασία της Αδελφότητας στην Κοίμηση της Θεοτόκου.

Το χωριό μας τίμησε την προστάτιδά μας την Αγία Παρασκευή, στην ομώνυμη εκκλησία.

ΜΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΗΚΕ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΟΡΕΙΝΟΥ ΤΡΕΞΙΜΑΤΟΣ "SMOLIKAS TRAIL RUN"

Με επιτυχία και πλήθος συμμετοχών υλοποιήθηκαν οι δύο αγώνες ορεινού τρεξίματος «Smolikas Trail Run», 23 km και 8 km, την Κυριακή 4 Σεπτεμβρίου 2022, με εκκίνηση και τερματισμό το χωριό Αγία Παρασκευή (Κεράσοβο) στην Κόνιτσα.

Διοργανωτής ο Δήμος Κόνιτσας στο πλαίσιο του «2ου Κόνιτσα Άθλον», με την υποστήριξη της εταιρείας «MY ADVENTURE – Event Organizer Pro», σε μια προσπάθεια ανάδειξης και προβολής της περιοχής μας.

Δεκάδες αθλητές συναγωνίστηκαν σε μια απαιτητική, μα συνάμα ξεχωριστή διαδρομή 8km και 23 km κυκλική διαδρομή με 1700μ. υψομετρική διαφορά, απολαμβάνοντας το 2ο υψηλότερο βουνό της Ελλάδας, αλλά και την ξακουστή Δρακόλιμνη του Σμόλικα.

Νικητές στον αγώνα 23 km αναδείχθηκαν ο Δημήτριος Θεοδωρακάκος με εντυπωσιακή επίδοση 2:40, ο Αναστάσιος Τομαράς με χρόνο 2:40,49 και ο Κωνσταντίνος Γιαννόπουλος με 2:42, ενώ στον αγώνα των 8km ο Πέτρος Λώλης, ο Οδυσσέας Κουκέσης και ο Θεόδωρος Αρλέτος. Τις απονομές στους νικητές έκαναν ο Δήμαρχος Κόνιτσας Νικόλαος Εξάρχου, οι Αντιδήμαρχοι Νικόλαος Τσιαλιαμάνης, Δημήτριος Χήρας και Αριστείδης Λαζογιάννης, ο ιερέας του χωριού π. Μιχαήλ, ο Πρόεδρος της Κοινότητας Αγίας Παρασκευής Βασίλειος Σαμαράς, η Πρόεδρος της Αδελφότητας Αγίας Παρασκευής «Το Κεράσοβο» Ελένη.

Θερμά συγχαρητήρια σε όλους τους συμμετέχοντες στους αγώνες και σε όλους εκείνους που συνέβαλαν στη διοργάνωση.

Πολλές ευχαριστίες στους κατοίκους της Αγίας Παρασκευής που αγκάλιασαν τη διοργάνωση

Αποτελέσματα διαδρομής 23 km

Ανδρών:

1. Δημήτριος Θεοδωρακάκος 2:40
2. Αναστάσιος Τομαράς 2:40,49
3. Κωνσταντίνος Γιαννόπουλος 2:42

Γυναικών:

1. Δάφνη Μαντούση 3:29,25
2. Αθηνά Μωυσίδου 3:29,26
3. Δέσποινα Μπλούκου 3:37

Αποτελέσματα διαδρομής 8 km

Ανδρών:

1. Πέτρος Λώλης
2. Οδυσσέας Κουκέσης
3. Θεόδωρος Αρλέτος

Γυναικών:

1. Βασιλική Βαλάκου 00:41
2. Φανή Λιόντου 00:43
3. Μαρία Πεπώνη 00:44

και κυρίως στις κυρίες, που επιμελήθηκαν την καθαριότητα εντός του χωριού και πρόσφεραν σε επισκέπτες και αγωνιζόμενους γευστικά παραδοσιακά εδέσματα.

Με την πρώτη φετινή διοργάνωση του Δήμου αποδεικνύεται ότι έχουν τεθεί οι βάσεις για το επόμενο έτος για έναν αγώνα που ευελπιστούμε να καθιερωθεί ως θεσμός. Παράλληλα, πρόθεση του Δήμου αποτελεί η στήριξη όλων των αγώνων στον τόπο μας, με στόχο την ανάδειξη όλων των ορεινών συγκροτημάτων μας ως ιδανικού προορισμού εναλλακτικού τουρισμού.

“ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ ΣΜΟΛΙΚΑ”

**Τιμητική βραδιά για τις Κερασοβίτισσες
που στο πρανές του Σμόλικα κράτησαν το χωριό ζωντανό**

Την Πέμπτη 11 Αυγούστου η Αδελφότητα μας στην κεντρική πλατεία του χωριού οργάνωσε μία εκδήλωση αφιερωμένη στη Γυναίκα του Σμόλικα που πραγματικά πιστεύουμε ότι θα μείνει χαραγμένη στη μνήμη όσων έδωσαν το παρών. Ήταν μία από αυτές τις “μαγικές” μουσικές βραδιές κάτω από τον πλάτανο που δένουν αρμονικά οι πρωταγωνιστές – οι γυναίκες με το κοινό και όλοι μαζί ζουν ένα όνειρο που διαρκεί όσο και η εκδήλωση.

Η εκδήλωση ήταν σπονδυλωτή καθώς έδενε την κράση και τη ζωή των γυναικών με μουσική, τραγούδι και με κείμενα για τις Γυναίκες του Σμόλικα της Φεβρωνίας Ρεβίνθη.

Την έναρξη και τον συντονισμό της εκδήλωσης είχε η Δήμητρα Καραγιάνη, κόρη του Νικολάου Καραγιάννη και της Ελένης Ζήκα.

Στο ξεκίνημα της εκδήλωσης ανέφερε εκ μέρους των αδελφοτήτων Αθηνών, Ιωαννίνων και Κιάτου, σας καλώς ορίζουμε στην εκδήλωση τιμής προς τις γυναίκες Κερασοβίτισσες, και τον ρόλο που διαδραμάτισαν στην κοινωνική οικογενειακή και οικονομική ζωή του χωριού διαχρονικά.

Ακολούθησε η απονομή τιμητικών πλακετών στους χορηγούς του χωριού και συγκεκριμένα στον Ευθύμιο Κουκούμη και στους Νίκο και Γιάννη Τσούτση για την πολύτιμη προσφορά τους στον τόπο μας.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους

ο Δήμαρχος Κόνιτσας κ. Νικόλαος Εξάρχου, που στο χαιρετισμό εξήρε την αξία των γυναικών του χωριού μας, ο πάτερ Μιχάλης, και ο αντιπεριφερειάρχης Περιβάλλοντος, Ανάπτυξης και Εμπορίου Βασίλειος Γοργόλης και τέλος χαιρετισμό απύθυνε η Πρόεδρος του Λυκείου Ελληνίδων Ιωαννίνων κα Τερέζα Γιάννενα-Ζάρρα.

Στο μουσικό κομμάτι της βραδιάς, τη μουσική επιμέλεια είχε ο Νίκος και η Λευκοθέα Φιλιππίδη. Η μελέτη και η επιμέλεια των κειμένων έγιναν από την Φεβρωνία Ρεβίνθη, ραδιοφωνική παραγωγή της ΕΡΤ με ειδικευση στη λαογραφία καθώς και τη Λευκοθέα Φιλιππίδη, διπλωματικό μουσικό και πτυχιούχο του τμήματος ιστορίας, αρχαιολογίας και διαχείρισης πολιτιστικών αγαθών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου. Συμμετείχαν επίσης: Μουσικοί: Νίκος Φιλιππίδης - Κλαρίνο, Κώστας Φιλιππίδης - Λαούτο και τραγούδι, Λευκοθέα Φιλιππίδη - Τραγούδι, Θανάσης Χριστόπουλος - Ακορντεόν, Παύλος Νάκος - ντέφι.

“Τα θεμέλια μου στα βουνά – και τα βουνά σηκώνουν οι λαοί στον ώμο τους – και πάνω τους η λίμνη καίει..”

Στον Σμόλικα, λίγο πιο κάτω απ’ την ψηλότερη κορφή του στα 200 μέτρα, ανάμεσα στους θεόρατους βράχους και στα χιόνια που δεν προφταίνουν να λιώσουν, είναι η Δρακόλιμνη ... κι εκεί μέσα φω-

λιάζει «ο Δράκος», η ψυχή του μεγάλου βουνού ... Άνθρωπο στρατόκοπο, γυναίκα διαβατική, καρβάνι νυχτωμένο στο δρόμο δεν ακούστηκε ποτές του να πειράξει ο Δράκος του Σμόλικα..

Με τους γνώριμους του, τους δικούς του, είναι ήμερος κι αγαπημένος ... με τους ξένους, αγριεύει.

Στον τόπο τούτο, ακόμη και το καλοκαίρι φαίνεται σαν να μην έφυγε ο χειμώνας, αλλά σαν να κρύφτηκε στα δάση, στον βυθό της λίμνης. Και νομίζει κανείς, πως από κάπου έρχεται η μυρωδιά του χιονιού.

Στον τόπο αυτόν που είναι κλειστός, όλο βουνά, που έχει σκέπη τον χαμηλό ουρανό, μέρα και νύχτα επιβίωσε η Ηπειρώτισσα γυναίκα.

Σμιλευμένη από την τραγικότητα της ιστορίας του τόπου, έζησε σ' όλο το μεγαλείο τον νόστο, τον έρωτα, τον πόνο, τον θάνατο, την εγκατάλειψη, τον πόλεμο...

Έζησε και γαλούχησε τον δικό της κόσμο, τον κόσμο των γυναικών του βουνού.

Την έλεγαν Γιώργαινα, την έλεγαν Πάναίνα, την έλεγαν Αντρέαινα... το όνομα της το κανονικό το άκουγες μόνο στη βάπτιση της, στο γάμο της, στο φευγιά της..

ΕΓΩ ΗΜΟΥΝΑ Η ΓΙΩΡΓΑΙΝΑ (κρασί σε πίνω)

«Εγώ ήμουν η Γιώργαινα, η πολυξακουσμένη και τώρα πως κατάντησα, πως έχω καταντήσει με το σακί κατάσαρκα, με την τριχιά ζωμένη»

Γυναίκα του Σμόλικα, της Τραπεζίτσας, του Γράμμου..

Μάνα.. που έκανες άτι τη φτώχεια, την ορφάνια, την ξενιτιά.. που γεύτηκες βάσανα, πίκρες, καημούς ..

Πίστεψες στον τόπο σου και μεγάλεσες τη φαμίλια σου.

Με πρόσωπο γεμάτο ρυτίδες και ολάνθιστη καρδιά, ανηφόριζες χωρίς σταματημό, αγκομαχώντας στις γιδοστρατες, πλένοντας στις νεροτριβές ζαλωμένη με ξύλα, το παιδί στο δεξί σου χέρι..

Στο σπίτι γλιστρούσες το χειμώνα

στα καλντερίμια, κρύωνες.. δέχθηκες όλη την πίκρα της ξενιτιάς, την εγκατάλειψη..

«Άχ, αυτός ο χειμώνας, καμάρι...»

ΑΝΤΡΑΣ ΜΟΥ ΠΑΕΙ ΣΤΑ ΞΕΝΑ (Πολυφωνικό)

Άντρας μου πάει στα ξένα, κι αλησμόνησε κι εμένα μ' άφησε κοπέλα νια, θα 'ρθει να με βρει γριά.

Μ' έστειλε κι ένα φουστάνι, με ξεγέλασε τη μαύρη. Θα 'ρθει δε θα με γνωρίσει, αστραπή να τον χτυπήσει τι τον θέλω κι όταν θα 'ρθει, γέροντα και κοκαλιάρη.

ΒΛΑΧΑ ΠΛΕΝΕΙ ΣΤΟ ΠΟΤΑΜΙ (Πολυφωνικό)

Η κυρα - Πάναίνα, είναι μια τυπική, μεσαία περιπτωση των τελευταίων χρόνων, κλειστής οικονομίας μ ελάχιστο εκ χρηματισμό, σ' αυτούς τους ορεινούς χώρους.

©raptis lampros

Ένα δέντρο. Ένας βράχος. Ένα σύννεφο. Δίχως καμιά βοήθεια απ' έξω.

Ο κυρ – Πάνος απ' τη βλαχιά, είχε ξεχαστεί. Καμιά φορά, οι ξενιτεμένοι χάνονταν στη Βλαχιά. Με τον καιρό, έφτιαχναν άλλες οικογένειες εκεί. Κι αποξεχνιούνταν. Και μήτε ράμμα, μήτε αντιλογία.

«Πριν από 25 χρόνια είχαμε παντρευτεί. Και μείναμε μαζί, πέντε χρόνια, εννιά μήνες, τρεις μέρες και δυο νύχτες. Ίσα ίσα για να κάνουμε δυο παιδιά... κι έπειτα...από τη Βλαχιά τα μηνύματα αραίωναν, ίσαμε που να σταματήσουν. Για πάντα... τί 'φελάει να κουβεντιάζουμε στον αέρα... κι όταν μου 'στέλνε γράμματα δούλευα και τώρα το ίδιο κάνω. Μόνο που βοηθάει όλους.. τώρα όμως, τί θα γίνει; ... το όργωμα και το αλώνισμα;... ο σέμπρος θα πάρει άλλο σέμπρο κι εμείς θ' απομείνουμε μοναχοί.»

- Ουρανιά! Έ, Ουρανιά! Κατέβα κι ήρθαν τα γίδια!

- Δεν μπορώ μάνα, ανάβω το καντήλι για τα πεθαμένα.

- Μωρ' άστα πεθαμένα και κοίταξε τα ζωντανά!

Η κυρα – Πάναϊνα δεν είχε φαντασία και δεν μπλεκόταν με μύθους. Έβλεπε τα σύκα – σύκα και τα καρύδια καρύδια...

Τόσες κόλλες λευκές στα χέρια. Κι ούτε ένα γράμμα για εμάς που μας ξέχασαν, (αγριοπερίστερα στην

Κερασοβίτισσες στο χορό:

Γάϊτα νυφιάτικη

Λύκειο Ελληνίδων Ιωαννίνων:

Φεγγαροπρόσωπη
Ππαζαργκάνα
Γενοβέφα – γύρισμα
στα Γιάννενα στον κουραμπά
Άσπρο τριαντάφυλλο
Τζουμέρκα
Εβραϊκή

β. Εφηβικό:

Από ξένο τόπο
Τσιφτετέλι Μικράς Ασίας
Μενεξέδες και ζουμπούλια
Ταταυλιανός

γ. Ενήλικες:

Ζερματινό – γύρισμα
Νταϊλιάνια
Παδιώτικο –
κάτω στα 6 μάρμαρα –
πατινάδα

Αλεξάνδρεια και στο Βουκουρέστι) με την μόνιμα σφαλισμένη τζαμπορτα, τον «οικουρόν όφι» και την μπρούτζινη λάμπα..

«Τί να θυμάσαι τώρα εσύ. Με τα παγωμένα δάκτυλα του ξένου;»

Έβλεπα τότε στα μάτια τα κελεύσματα. Και καταλάβαινα, πως ονειρεύονταν τη λαγνεία των σπερματοσταλίδων και τον κύριο Μαξίμ. Απ' τις πολιτείες, που δεν ξέραμε ούτε το σχήμα τους. Τις πολιτείες με τις φραγκοσυκιές και τα ιπποφορβεία.

Και τον κύριο Μαξίμ, με τ' άσπρο ψηλό κολλάρο να ξαναπαντρεύεται στην «πολίχνη της ρουμανικής πεδιάδος», κρατώντας στο χέρι του ένα κόκκινο τριαντάφυλλο. Ένα μεγάλο κόκκινο τριαντάφυλλο του απόταχτου της ένθερμης χαμέρπεις...

«Στα άχυρα της απέραντου ευνής των μελλονύμφων, θα συντελεστεί και η καθιέρωση των διαυγών και επιτέλους ελευθερωμένων μηχανών...»

ΞΕΝΙΤΙΑ: «Το μεγάλο το παιδί της απόμεινε Αλέξω, που κι αυτό πάει στα ξένα. Στην Αμερική το ήξερε. Τώρα τί του έτυχε του παιδιού, τί έπαθε, την αστόχησε την μάνα του. Απόμεινε η μαύρη σταλαματιά στο δέντρο. Τον Μάρτη ότε άνοιγε ο καιρός, έβγαζε ένα κοστούμι που του 'χε στην πλοκαριά να λιαστεί.

Πήγαινα να τη δω, να καλοδεχθείς της έλεγα και τον Φόρν. Είδα όνειρο, μου λέγε ν μαύρη. Θα 'ρθεί τώρε την Λαμπρή, θα "ρθεί καζαντισμένο.

Πόσες Λαμπρές και πόσες Αγιαντρίτες διαβήκανε...»

ΒΑΡΕΘΗΚΑ ΤΗΝ ΞΕΝΙΤΙΑ

ΜΑΝΑ: Πάνω στο καλντερίμι αισθανόσουν κιά-λας τον πυρετό της αναχώρησης της κόρης. Σαν να παραμόνευε η ζωή κι αξιώνε..

Δαντέλες και μαντήλια.. στρωσίδια και όνειρα..

όνειρα.. όνειρα..

Και τα μήλα κρεμασμένα πάνω στη μεσάντρα, μ' εκείνο το θεσπέσιο άρωμα..

Χειμώνα, καλοκαίρι .. στεκόταν μ' ένα καλημέρισμα, μ' ένα λόγο καλό για τον καθένα τους.

Στεκόσουν εκεί με τα χέρια σταυρωμένα και τους περίμενες..

ΓΙΑ ΜΗ ΜΕ ΔΕΡΝΕΙΣ

Ή ΜΙΑ ΚΟΝΤΗ ΜΕΛΑΧΡΙΝΗ

Αυθεντική, ατόφια, αδούλωτη, ελεύθερη... Αντιμετώπιζες εισβολείς παντός είδους. Δίδαξες ανθρωπισμό. Ρίχτηκες στον αγώνα για τη ζωή και τη λευτεριά. Έγινες θρύλος το '40. Τραγουδώντας τον λαϊκό πολιτισμό και η φωνή σου τον κράτησε ζωντανό ως σήμερα. Ανυπέρβλητο το μεγαλείο σου, ανυπέρβλητη και η δύναμη της ψυχής σου. Περήφανη για τη μοναδική ταυτότητα σου.

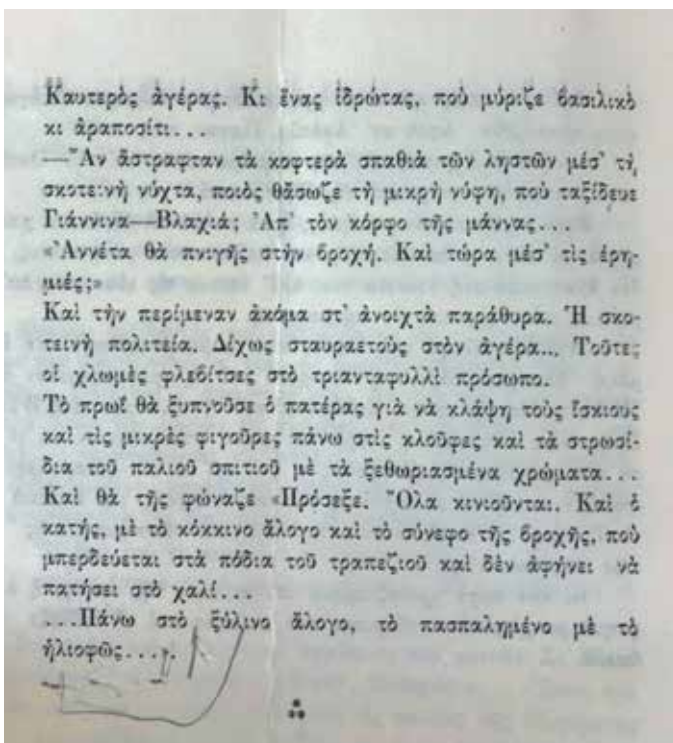
Όλες οι αλήθειες βρίσκονται μέσα σε κάθε πράγμα. Κι ο ερχομός δέν βιάζεται, μήτε κι αργεί να φτάσει...

Αυτή είναι η γυναίκα των βουνών. Τη θυμάμαι καλά. Ήταν γυναίκα όμορφη κι ανθεκτική. Η όψη της ήταν λαμπερή και ήρεμη κι έδειχνε καθαρά τον άνθρωπο που έζησε τα μεγαλεία και την ταπείνωση, σαν να ήταν το ίδιο πράγμα..

«Πολιτεία κατοικημένη από πυγολαμπίδες καλοκαιριάτικης νύχτας...»

«Σβήσε το φως και κοιμήσου. Το ακατοίκητο πάντα μουρμούρισμα της παλιάς βρύσης αντηχεί μονάχα... Σβήσε το φως και κοιμήσου...»

φωτογραφίες: Ράπτης Λάμπρος

Ως αναδρομή τιμής και μνήμης στον Δημήτρη Μανέκα

Μέρος Γ'

Σε συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος

του Γιάννη Καναβού

Πλημμύριζε η πάτα «εξεύρεση εργασίας» του καφενεϊού Καστανιανιτών «ΤΟ ΝΕΟΝ» στην Ομόνοια από Κερασοβίτες χτίστες και λασπόπαιδα, που πλειοψηφούσαν όλων των άλλων χωριών της περιοχής μας Κόνιτσας και διακρίνονταν ως ασυναγώνιστοι τεχνικής ικανότητας και αποδοτικότητας. Ανάμεσά τους ξεχώριζε σε προτιμήσεις εργολάβων κι ο αείμνηστος ωραίος φίλος μου Δ. Μανέκας που δεν χρειάζονταν μήτε σκαλωσιά για να σφηνώσει τα τούβλα στην ένωση ντουβαριού και πλάκας μπετού οροφής. Ακάματοι και σε υπερωρίες και σε Κυριακές, σα να μη τους διαπερνούσε κόπωση πόνου σε χέρια και σώμα απ' τα χιλιάδες τούβλα που σκύβανε, σήκωναν και έχτιζαν καθημερινά. Στερούμενοι και γιορτών ανάπαυση, νόμιζες πως προπόνηση παραγωγικότητας θεωρούσαν τη δουλειά και πως στο είναι τους αντιμάχονταν ζήλος και ζήλια ποιος θα παραβγεί του άλλου, θα κερδίσει περισσότερα και ο ιδρώτας κόπων τους θα αξιολογούνταν σε κατάθεση βιβλιαρίου τους για εκπλήρωση σχεδιασμών τους. Η ζωή με τις οικογένειές τους που όλοι είχαν φέρει, πολλοί με τις μάνες και τους πατεράδες τους, κυλούσε ομορφότερα, με μακρόπνοους υπολογισμούς και καθορισμένων μέτρων δημιουργικότητας, προόδου και αυτοαποκατάστασης, χωρίς ανώφελα ανοίγματα επιδεικτικότητας και άστοχους περιορισμούς. Αναστοχάζονταν, αναπολούσαν κι απορούσαν ως αυτοέκπληκτοι για το πώς ΗΤΑΝ και πώς έφτασαν να ΕΙΝΑΙ! Πώς ξεκίνησαν ερχόμενοι στην Αθήνα και πώς βρίσκονται! Για όλους οι αλλαγές και οι εξελίξεις ήταν ραγδαίες σαν απίστευτες και θαυματουργικές που δίκαια και ικανοποιημένοι χαίρονταν, καμάρωναν και αισιοδοξούσαν διαβλέποντας πως η ζωή τους θα αποχτούσε νόημα ονειρικής διάστασης και ανθρώπινης υπόστασης, αφού μπορούσαν πα και με γραμμάτια (αποπληρωμένα απ' την εξασφαλισμένη εργασία τους) να αγοράζουν διαμερίσματα, οικόπεδα, να φτιάχνουν δικά τους σπίτια και να διαγράφουν πιο φωτεινό το αύριο για τις οικογένειές τους. Ότι νόμιζαν άπιαστο κι ακατόρθωτο ήταν πλέον εφικτό,

πραγματοποιήσιμο, απ' τη δύναμη του μυαλού και των χεριών και γι' αυτούς που θεωρούνταν καταδικασμένους να πάσχουν και να υποφέρουν σαν κατώτερα πλάσματα Θεού!

Ο φίλτατος και μεγαλόκαρδος Δημήτρης Μανέκας, ως προνοητικά προσγειωμένος στην πραγματικότητα που βίωνε και ως οξυδερκής διορατικότητας, προβλέψιμος στις συνθήκες, προϋποθέσεις και δυνατότητες που διαμορφώνονταν, ανοιχτών οριζόντων αλλαγών κι ανατροπών,

προοπτικής κι ανάπτυξης της καθημερινής οικονομικής βελτίωσης της θέσης που κατείχαν και άρρηκτα συνδεδεμένος με άλλους καταξιωμένους συγχωριανούς του, στην επίτευξη κοινών οραμάτων ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ και αγόρασαν οικόπεδα στο Καματερό προκειμένου να στεριώσουν μόνιμα στην Αθήνα και να αποκατασταθούν οικογενειακώς σε δικά τους, θαλπωρής και απολαυστικής ξεγνοιασιάς σπίτια, μένοντας παντοτινά αλληλένδετοι και μονοιασμένα σε λύπες και χαρές.

Σχεδόν κάθε Σαββατοκύριακου βραδιάς που οι χωροφύλακες «αδειοδοτούνταν» ξεπετιούνται 5-10 σπίτια που μεταξύ τους αλληλοβοηθούμενοι έφτιαχναν και οι γυναίκες με τα παιδιά τους φυλάγανε τσίλιες και τους φίλευαν ό,τι καλύτερο ετοιμάζαν και τους κερνούσαν κρασί ή ρακή που γούσταραν και τους κρατούσε άπνους και σε ένταση δούλεψης. Στην προσπάθεια τέτοιας βοήθειας από κανέναν δεν έλειψε ο πάντα πρόθυμος και φιλότιμος Δημ. Μανέκας, μήτε και στο φτιάξιμο του δικού του σπιτιού αρνήθηκε κάποιος τη βοήθειά του. Έτσι δημιουργήθηκε η μεγαλύτερη γειτονιά Κερασοβιτών στην Αθήνα απ' το γενικότερο εκτόπισμά τους στην Αττική, που στήνονταν νοσταλγικά πλέον και αξέχαστα γλέντια σε γιορτές Πάσχα και ονομαστικές, σα μιας μεγάλης, χαρούμενης οικογένειας που ανασταίνονταν σεβντάδες και καημοί, απ' τα ηπειρώτικα τραγούδια κασετόφωνου ή δια ζώσης και ευφραίνονταν, αγαλλιάζανε καρδιές απ' το μπρούσκο κρασί και το ανόθευτο τσίπουρο σε ξενυχτιάτικους χορούς. Καλλίφωνος κι ανδρονόγλωσσος στο τραγούδι κι ο

Δημήτρης που πάντα κάποιои συνεπαίρνονταν και τον σιγοντάρανε. Έτυχα σε γιορτές σπίτι του και θυμάμαι πόσο με συνάρπαζε και με συγκινούσε σαν μερακλώνονταν και φλογέρα έμοιαζε ο λάρυγγας του σαν έπιανε το τραγούδι.

Ο Δημήτρης Μανέκας υπήρξε θερμός λάτρης του Κερασόβου κι εγκάρδιας αγάπης για συγχωριανούς και όσους γνώρισε που από αλληλοεκτίμηση δημιούργησε δεσμούς αγνής ανθρώπινης ή αδερφικής σχέσης. Τον κοσμούσαν προσόντα και φόντα απλότητας και σεμνότητας, μετριοφροσύνης και μεγαλοκαρδίας. Στάθηκε στοργικός και τρυφερός πατέρας και παππούς για τα παιδιά και τα εγγόνια του κι ως εξωσχολικός δάσκαλος τα άφησε παρακαταθήκη τον πλούσιο και άδολο ψυχισμό του, το άψογο ήθος και τον αδαμάντινο χαρακτήρα του, το πάθος

δουλειάς και τη χρυσή φρονιμάδα του, να παραδειγματίζονται και να τιμούνε! Συνεκτιμάει κανείς πως είναι ΔΙΔΑΧΤΙΚΗ η ορφάνια στο ξεπέρασμα της δυστυχίας που δοκίμασε κι ο Δημήτρης χωρίς να γνωρίσει πατέρα και γιγάντια ηρώων η δύναμη που απόκτησε να σταθεί όρθιος, περήφανος παλικαριάς και να μοιάζει το μπόι του τρανότερο της σκιάς του. Έτσι έμεινε και πορευτήκε στη ζωή του ο Δημήτρης Μανέκας κι έτσι θα τον θυμόμαστε, πάντα με άσβεστη αγάπη, όσο θα διατηρεί χτύπους η καρδιά μας. Είθε η Λευκοθέα του να βρει το κουράγιο να αντέξει τον βαρύ, αγιάτρευτο πόνο της «φυγής» του Δημήτρη στην αθανασία και τα παιδιά και τα εγγόνια μαζί με την περηφάνια του, να διατηρήσουν και τη μεγαλοκαρδία αγάπης του για όλους που θλίβονται και πονάνε για την ορφάνια τους.

Ο κύκλος της ζωής

Σειρά βιβλίων της Ανδρομάχης Μπούνα - Βάιλα

Την Κυριακή 14 Αυγούστου, Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Γοργοποτάμου διοργάνωσε εκδήλωση με θέμα «Ο Κύκλος της Ζωής» και αφορούσε την παρουσίαση-σχολιασμό όλων των βιβλίων της Ανδρομάχης Μπούνα Βάιλα για το Κεράσοβο. Την «Κερασοβίτισσα Μάνα. Από τα χρόνια της τουρκοκρατίας έως σήμερα. Μια ιστορικοκοινωνική, πολιτισμική και ανθρωπολογική προσέγγιση», την «Κερασοβίτισσα Νύφη. Αφηγήσεις ζωής και ανθρωπολογική ανάλυση», τον «Κερασοβίτη Άνδρα. Μνήμες και προφορική ιστορία», τη συλλογή κερασοβίτικων παραμυθιών «Μια φορά κι έναν καιρό... στο Κεράσοβο» και το «Θρήνο, σώμα, επιτέλεση. Διαβατήριες επιθανάτιες τελετές στο Κεράσοβο Κόνιτσας». Τιμή για εμένα εκείνο το βράδυ αποτέλεσαν η αγάπη και η στήριξη των συντοπιτών, η στήριξη και η όμορφη διοργάνωση από τον Πολιτιστικό Σύλλογο Γοργοποτάμου και ιδιαίτερα τον Πρόεδρο Παύλο Βασάκο, ο σχολιασμός των βιβλίων από τη φιλόλογο Σταυρούλα Τσολάκη, και τέλος η παρουσία-κατάθεση ψυχής από τον Δήμαρχο Κόνιτσας, συγχωριανό μας Νίκο Εξάρχου ο οποίος τη βράβευσε για την διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς του Κερασόβου.

Αναφορικά με το τέταρτο βιβλίο θα αναφέρει η συγγραφέας: Οι σημασιοδοτήσεις του νεκρού σώματος, οι τελετές ταφής και εκταφής ως κοινωνικές αναπαραστάσεις ήταν το έναυσμα ώστε να ολοκληρωσω τον συγγραφικό κύκλο για το Κεράσοβο με τον τίτλο «Θρήνος, σώμα, επιτέλεση. Διαβατήριες επιθανάτιες τελετές στο Κεράσοβο Κόνιτσας».

Απώλεια, θλίψη, πένθος. Τρεις αναπόφευκτες καταστάσεις που εμφανίζονται συχνά, σε όλη τη διάρκεια

ζωής του ανθρώπου. Αν και τυπικά σχετίζονται με τον θάνατο και άλλα τραυματικά γεγονότα, παρ' όλα αυτά είναι έννοιες σύμφυτες με την αλλαγή, ανεξαρτήτως αν προσλαμβάνονται αρνητικά –ή και θετικά– από το άτομο. Η θλίψη και το πένθος από μια απώλεια δεν είναι πάντα ίδια – καθώς κάθε άνθρωπος είναι μοναδικός, όπως και κάθε στιγμή. Σε πολλές περιπτώσεις θλιβόμαστε, όπως στον θάνατο των αγαπημένων μας, γονιών, συντρόφων, αδελφών, παιδιών, σε ανιάτες ασθένειες, σε χωρισμούς, σε απώλεια της εργασίας μας, των σκοπών και νοημάτων της ζωής, όταν γερνάμε ή όταν αποχαιρετάμε αυταπάτες. Θλιβόμαστε και πενθούμε, συνειδητά ή ασυνειδητά, ακόμη και για τη ζωή που δεν ζήσαμε· ανακαλύπτουμε τότε πως εξαπατήσαμε τον ίδιο μας τον εαυτό και τον εμποδίσαμε στη ζωή. Την ώρα εκείνη, οι περισσότεροι βιώνουμε έναν πόνο ανυπολόγιστο, που ξυπνά και ανακαλεί τον πόνο από προηγούμενες απώλειες.

Τα πένθη και οι απώλειες, όμως, μας μαθαίνουν να δίνουμε αξία σ' αυτό που είχαμε, αλλά και σ' αυτό που μας απομένει. Ο θάνατος, η γέννηση, ο πόνος και η ηλικίωση αποτυπώνουν με βιολογικούς όρους την ανθρώπινη διαδρομή, αλλά αποκτούν νόημα μόνο μέσα σε κοινωνικά συμφραζόμενα. Ας μην ξεχνάμε ότι την αίσθηση της μεγάλης απώλειας βιώνουν μόνο εκείνοι που έχουν ευλογηθεί πλούσια από τη ζωή. Ο πόνος είναι το τίμημα της αγάπης. Και η μόνη διέξοδος από τον πόνο περνά μέσα από τον πόνο. Άλλωστε η ζωή και ο θάνατος είναι ένα. Ο άνθρωπος δεν μπορεί να χαρεί το ένα όταν το άλλο απουσιάζει.

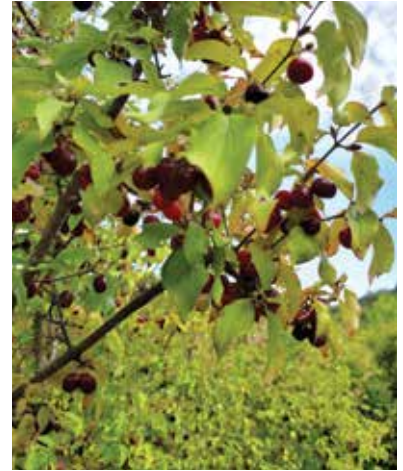
Όμως όπως λένε στο Κεράσοβο «πώρα είναι φωτιά, φλόγα δυνατή, μετά γίνεται κάρβουνο και μετά γίνεται στάχτη, καμάρι μου».

Ομορφιές του χωριού

Τα φθινοπωρινά φρούτα του χωριού μας.

Φωτο: Ελένη Σιάφη

ΑΧΙΛΛΕΑΣ Γ. ΣΤΡΑΤΣΙΑΝΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Γαμβέττα 12 & Θεμιστοκλέους
Αθήνα 10677

ΤΗΛ. 211167361, 6932352929

Achilles.law@gmail.com

Πωλείται ελαιόλαδο

Παραγωγής μου
από την περιοχή Ζαχάρω Ηλείας.

Πωλούνται δικής μου παραγωγής παραδοσιακά
ζυμαρικά (λαζάνια, κυλοπίτες), τραχανάς [ξινός -
γλυκός - καυτερός - νηστίσιμος], βίδες,
λαζάνια ολικής, κριθαράκι.

Για παραγγελίες: Σελτσιώτης Αθανάσιος

τηλ:6932028290

email:djthanos22@hotmail.com

ΙΩΑΝΝΑ ΧΡ. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΝΤΑΓΚΟΒΑΝΟΥ

ΓΕΝΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΙΑΤΡΙΚΗ

ΖΗΝΩΝΟΣ Ι & Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΗΛ. 210-5739804, 6947610071